

ca. 70 Tdr. med 80,000 Kr., at betale kontant med 20,000 Kr. og de 60,000 til December Termin; Handelen skete vistnok den 29. September dette Aar. Saaledes er Forholdet, og derfor vil jeg give denne faktiske Oplysning, som jeg er i Stand til, thi jeg vilde ikke finde det heldigt, at der betaltes saa høje Priser for Jord til Husmandslodder, da man for en langt billigere Pris kan faa lige saa god Jord til Husmandslodder og for saa vidt lige saa godt beliggende, om end ikke saa nær ved Købstaden.

Dernæst har jeg en Bemærkning til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Hans Nielsen). Det ærede Medlem kom atter i Aftes ind paa den lave Dagløn, der gives til Arbejdere. Der kan være god Grund til ogsaa her i Rigsdagen at fremdrage disse Forhold, og jeg ønsker paa ingen Maade at afsvække det Indtryk, som det ærede Medlems Taler gjorde i Aftes og forleden Dag. Naar det ærede Medlem imidlertid, henvendt til mig, paastod, at hans Tale ikke var rettet mod Venstre, at hans Appel ikke gjaldt det Parti, jeg tilhører, men kun to ærede Medlemmer af dette Parti, har det ærede Medlem Uret. Enten har det ærede Medlem ikke læst efter, hvad han selv sagde, eller ogsaa har han gengivet sine Udtalelser anderledes; end de i Virkeligheden skulde være. Hele den første Tale, det ærede Medlem holdt om disse Forhold, angik Forholdene ude paa Landet. Det ærede Medlem begyndte det Afsnit af sin Tale med at sige, at Forholdene i København og Købstæderne vilde han ikke omtale, der er der flere Forretninger og Arbejdsgivere, som har ydet Løntillæg, hvorimod det samme ikke er Tilfældet paa Landet, ja, der er dog nogle Godsejere, som har givet et om end kun lille Tillæg, derimod, siger det ærede Medlem, har han slet ikke erfaret, at der er Bønder, der har givet noget som helst Tillæg til Daglønnen i Anledning af Dyrtiden. Jeg synes, det ærede Medlem dør har Uret; thi selv om saadanne Tilfælde ikke er kommet til det ærede Medlems Kundskab, er der sikkert Bønder, der i lige saa fuldt Maal som andre har ydet Tillæg til Daglønnen i Anledning af Dyrtiden. Det er ikke rigtigt, som man vil paastaa, at Bønderne i Almindelighed giver endnu lavere Løn end paa Herregaardene. Det kan gerne være, at man kan anføre Statistik fra et eller andet Aar, som kunde vise noget andet, men saa er den Statistik ikke bygget paa de faktiske Forhold; man maa jo dog tage

i Betragtning, at det er af væsentlig Betydning, at paagældende faar fuld Kost. I Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at han har rettet sin Appel til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) og ikke til Venstre som Parti, vil jeg udbede mig den højtærede Viceformands Tilladelse til at oplæse et Par Linier. Det ærede Medlem fra Horsens sluttede efter at have omtalt, hvor trangt Arbejderne ude paa Landet har det, og hvor besværlig de har ved at faa Mælk, Flæsk, Fedt og Smør til Brødet, sin Tale saaledes: „Jeg beder de Herrer, der hører til det Parti, som er repræsenteret af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) og det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) tænke derover, og jeg vil haabe, at de vil henstille til deres Standsfæller ude i Landet, at de nu ogsaa lader et Par Skilling af de mange, der flyder ind i Bøndergaardene, gaa ud til Hytterne i Moserne og ude omkring i Skovkanterne“. Det er en Appel til det Parti, der repræsenteres af de Herrer, som her er nævnt. Nu og da, naar de staar som Ordførere, repræsenterer de Partiet, men det er ikke blot til disse Herrer, at Appellen rettes, den rettes til hele Partiet, og da Appellen skal føres videre ud til de Herrer Standsfæller, vil det atter sige til Bønderne, for de to Herrer er som bekendt Bønder. Jeg synes derfor, man har Ret til at sige, at det ærede Medlem fra Horsens specielt har haft sin Opmærksomhed henvendt paa Bønderne, naar han omtaler den lave Dagløn ude omkring paa Landet, men det synes jeg, han gør Uret i. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at Ordene „Vampyr“ eller „gerrig“ eller „karrig“ staar for min egen Regning, men jeg har heller ikke lagt disse Ord i det ærede Medlems Mund. Jeg har i min Tale om disse Forhold sagt: „det er Uret, naar Bønderne skildres her i Rigsdagen som Vampyrer, som gerrige og karrige i Modsetning til andre Arbejdsgivere. Der er Forskel paa Bønder ligesom paa andre Arbejdsgivere“ o. s. v. Jeg indrømmer, det ærede Medlem har ikke brugt disse Udtryk, det er mine, men jeg synes fremdeles, at jeg og andre, som kender de Forhold, der har været paa Tale, er berettigede til at protestere imod, at man, naar man vil arbejde for højere Dagløn, retter sin Kritik særlig mod en bestemt Del af Arbejdsgiverne. Man gør Uret ved at fremdrage denne Del af Arbejdsgivere som mindre humant tænkende og som dem,